

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D. a soudců Mgr. Michala Rendy a Mgr. Barbory Berkové ve věci

žalobce: **P. K.**
bytem J. 653/2, V. M.
zastoupeného advokátem JUDr. Radkem Bechyně
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti
žalovanému: **Krajskému úřadu Zlínského kraje**
sídlem třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 8. 2016 č. j. KUZZL-51612/2016, ve věci námitek proti záznamu bodů v registru řidičů,

takto:

I. Žaloba **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

A. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Valašské Meziříčí ze dne 22. 6. 2016 č. j. MěÚVM 30611/2016.

2. Uvedeným rozhodnutím Městský úřad Valašské Meziříčí (dále jen „správní orgán“) zamítl při aplikaci § 124 odst. 5 písm. k), písm. l) a odst. 7 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“) jako neodůvodněné námitky žalobce proti záznamu bodů v jeho evidenční kartě řidiče a potvrdil provedený záznam bodů ke dni 11. 2. 2014, současně nevyhověl žádosti žalobce o přerušení řízení o námitkách. Správní orgán podrobně popsal obsah jednotlivých oznámení o uložení pokut v blokovém řízení, příkazu a rozhodnutí, na základě kterých byly žalovanému uloženy pokuty za spáchání přestupků proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích a uzavřel, že všechny podklady jsou způsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče (přičemž se současně s jednotlivými podklady, co do jejich způsobilosti k záznamu bodů, vypořádal) s tím, že tvrzení žalobce, že předmětné přestupky nespáchal, neuvěřil. Výslech žalobcem navrženého svědka správní orgán neprovedl, neboť neměl pochybnosti o tom, že žalobce spáchal předmětné přestupky, a to z jiných, ve správním spise obsažených, podkladů. Důvody pro přerušení řízení správní orgán neshledal, neboť měl k dispozici všechny podklady pro vydání rozhodnutí.
3. K odvolání žalobce rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím, ve kterém nejprve obsáhle zopakoval obsah odvolání žalobce, následně učinil zjištění z obsahu správního spisu a uzavřel, že postup správního orgánu byl zcela správný s tím, že žalobce se v období od 31. 12. 2010 do 17. 11. 2013 dopustil celkem sedmi přestupků souvisejících s bezpečností a plynulostí provozu na pozemních komunikacích, za které byl postižen a v bodovém hodnocení dosáhl celkem 12 bodů, přičemž 5 přestupků bylo projednáno v blokovém řízení a dva ve správním řízení. Výrok rozhodnutí správního orgánu vyhovuje požadavkům stanoveným § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu a 68 odst. 2 s. ř., přičemž správní orgán zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. V řízení před správním orgánem nebyly nastoleny žádné předběžné otázky s tím, že měl k dispozici všechna pravomocná rozhodnutí o přestupcích, přičemž je třeba rozlišovat řízení o námitkách proti záznamu bodů od řízení o přestupku, a správnímu orgánu nepříslušelo, aby si prověřoval, zda se žalobce dopustil přestupku či nikoliv. Pokutové bloky byly vyplněny takovým způsobem, že z nich bylo zřejmé, jakého konkrétního protiprávního jednání se žalobce dopustil, kdy a kde, kým a za co byl pokutován a všechny jsou způsobilým podkladem pro zápis do registru řidičů a zaznamenané body odpovídají jednotlivým vyjmenovaným protiprávním jednáním dle přílohy zákona o silničním provozu. Pokud se týká heslovitého či zkratkovitého vyplnění pokutových bloků, zde žalovaný odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010 č. j. 8 As 68/2010-81 a ze dne 12. 10. 2010 č. j. 2 As 81/2010-42. Správní orgán se pečlivě zabýval tím, co bylo v průběhu řízení uplatněno a se všemi námitkami žalobce a důkazními prostředky se náležitě vypořádal. S rozhodnutími jiných správních orgánů se žalovaný neztotožnil a uvedl důvody, proč tomu tak je.

B. Žaloba

4. V žalobě žalobce namítal následující:
[a] Žalovaný nerespektoval odvolací důvody a nezabýval se jednotlivými důkazními prostředky, když některé upřednostnil v neprospěch žalobce, zcela ignoroval rozhodování jiných odvolacích správních orgánů a narušil právní jistotu žalobce s tím, že je běžnou praxí odvolacího správního orgánu posuzovat i jednotlivé podklady (rozhodnutí v blokových řízeních) z hlediska jejich způsobilosti pro provedený záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (a odkázal na v žalobě označená rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek). Dále uvedl, že v souladu se zásadou

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

legitimního očekávání by správní orgány měly ve věcech s obdobnými či shodnými znaky postupovat a rozhodovat shodně.

[b] Žalobce napadl jednotlivé podklady užitý pro záznam bodů do karty řidiče, když obecně uvedl, že i přes specifickou povahu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi zákonnými požadavky, a to tak, že z rozhodnutí by měly být patrné údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku, čeho se přestupce dopustil a jakou povinnost stanovenou zákonem porušil a argument žalovaného, že přestupce svým podpisem dal souhlas s tímto druhem projednávání a správností takového rozhodnutí je nesprávný, když z pokutových bloků není bez důvodných pochybností patrné komu, kdy a kde a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena. K jednotlivým pokutovým blokům žalobce uvedl následující:

- pokutový blok ze dne 8. 3. 2013 obsahuje chybnou právní kvalifikaci, kdy v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/14“, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), kdy není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „R“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem;

- pokutový blok ze dne 16. 8. 2011 obsahuje chybnou právní kvalifikaci, kdy v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f3“, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), kdy není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „R“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem;

- pokutový blok ze dne 27. 4. 2011 obsahuje chybnou právní kvalifikaci, kdy v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), kdy není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „RJ“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem;

- pokutový blok ze dne 27. 1. 2011 obsahuje chybnou právní kvalifikaci, kdy v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f3“, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), kdy není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „rychlost“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem, přičemž v rozhodnutí absentuje uvedení přidružené právní normy;

- pokutový blok ze dne 27. 1. 2011 obsahuje chybnou právní kvalifikaci, kdy v kolonce „uložena za přestupek podle §“ je uveden údaj „125c/1f4“, dále vyvstává pochybnost o věcné příslušnosti orgánu, jež rozhodnutí v blokovém řízení vydal (na soukromém pozemku či pozemní komunikaci), kdy není seznatelné jednoznačné místo spáchání přestupkového jednání a popis skutku ve formátu „rychlost“ nepopisuje porušení jakékoliv povinnosti řidiče stanovené zákonem, přičemž v rozhodnutí absentuje uvedení přidružené právní normy.

C. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s argumentací, že při posuzování odvolání se opíral o správní spis správního orgánu a vzal v potaz veškerá tvrzení, námitky, požadavky a

argumenty žalobce, přičemž rozhodnutí jak správního orgánu, tak i žalovaného vycházejí ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Dále se ve vyjádření zabýval důvody a principy tzv. bodového systému. K žalobním námitkám žalovaný uvedl, že neví, v čem měl být žalobce zkrácen na svých právech, když tato námitka žalobce je frázovitá, bezobsažná a nekonkrétní. Pokud se týká rozhodnutí jiných správních orgánů, s těmito se ve svém rozhodnutí žalovaný vypořádal, když uvedl i důvody, proč se se závěry v nich obsažených neztotožňuje, a nesouhlasí s v nich zvoleným formalistickým přístupem k věci. Dle žalobce pokutové bloky byly zcela legálním a zákonným podkladem pro zápis bodů do registru řidičů, když tyto byly po obsahové stránce v souladu s příslušnými oznámeními o uložení pokut za přestupky v blokovém řízení a všechny byly vyplněny takovým způsobem, že z nich bylo zřejmé, jakého konkrétního protiprávního jednání se žalobce dopustil, kdy a kde, kým a za co byl pokutován. Všechny přestupky, za které byl žalobce pokutován, byly spáchány překročením povolené rychlosti, takže je jasné, že musely být spáchány na pozemních komunikacích, kdy místa spáchání přestupku jsou uvedena přímo na pokutových blocích a všechny pokutové bloky splňují náležitosti dané § 85 odst. 4 zák. č. 200/1990 Sb. o přestupcích (dále v rozsudku jen „přestupkový zákon“).

D. Obsah správního spisu

6. Oznámením ze dne 20. 2. 2015 správní orgán oznámil žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení, a to ke dni 11. 2. 2014 s tím, že současně vyzval žalobce k odevzdání řidičského průkazu. Proti provedenému záznamu všech 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče podal žalobce námitky, kterými namítal, že přestupky nespáchal a ani nemohl, neboť byl toho času vždy na jiném místě (v případě pochybností k tomuto navrhl výslech svědka – přítele žalobce, kterého však nijak blíže neoznačil) a záznam bodů byl proveden na základě nezpůsobilých podkladů (aniž výhrady jakkoliv konkretizoval – toliko poukázal na rozhodnutí jiných správních orgánů, které do spisu založil).
7. Správní orgán do spisu založil příslušná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení za přestupky spáchané žalobcem dne 8. 3. 2013, 16. 8. 2011, 5. 4. 2011, 7. 1. 2011 a 31. 12. 2010. Žalobce v žádosti ze dne 23. 3. 2015 požádal o přerušení řízení o námitkách do doby vyřešení předběžných otázek s tím, že předkládá kopie podnětu k provedení přezkumného řízení (které však žádné nepřiložil, a to i přes výzvu správního orgánu ze dne 25. 1. 2016). Na základě uvedené žádosti správní orgán žalobci sdělil, že do doby pravomocného rozhodnutí o námitkách se přerušují lhůty stanovené v § 123c odst. 5 zákona o silničním provozu a současně si vyžádal kopie příslušných pokutových bloků.
8. Z výpisu z bodového hodnocení řidiče ze dne 25. 1. 2016 a z výpisu evidenční karty řidiče se podává, že žalobce měl v období od 31. 12. 2010 do 11. 2. 2014 zaznamenáno celkem 16 bodů, a to 2 body za přestupek spáchaný dne 31. 12. 2010 dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4. přestupkového zákona, 3 body za přestupek spáchaný dne 7. 1. 2011 dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3. přestupkového zákona, 2 body za přestupek spáchaný dne 5. 4. 2011 dle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4. přestupkového zákona, 3 body za přestupek spáchaný dne 16. 8. 2011 dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu, 2 body za přestupek spáchaný dne 8. 3. 2013 dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu, 2 body za přestupek spáchaný dne 7. 8. 2013 dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu a 2 body za přestupek spáchaný dne 17. 11. 2013 dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu s tím, že dne 17. 8. 2012 mu byly odečteny 4 body po 12 měsících.

9. O přestupcích spáchaných dne 7. 8. 2013 a 17. 11. 2013 bylo rozhodnuto správními rozhodnutími ve správním řízení, a to rozhodnutím Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 13. 1. 2014 č. j. MHMP 48579/2014/Hof, kterým byl žalobce pravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu za překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 13 km/h v obci (přestupek ze dne 7. 8. 2013) a dále příkazem Magistrátu města Ostravy ze dne 21. 1. 2014 č. j. SMO/026142/14/DSČ/Sad, kterým byl žalobce pravomocně uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu za překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 26 km/h na dálnici (přestupek ze dne 17. 11. 2013).
10. Z pokutového bloku Série X č. X ze dne 27. 4. 2011 se podává, že jím byla žalobci uložena pokuta 1 000 Kč za přestupek dle § 22/1F4 zák. č. 200/1999 Sb. Dále se na pokutovém bloku nacházejí vypsane tyto údaje (kromě údajů identifikujících přestupce jménem, příjmením, datem narození, bydlištěm a doklady totožnosti – OP a ŘP): 5. 4. 2011, 18:56 hod, B. I/57, § 18/4 z. č. 361/2000 Sb., R.Z. X, R: 50/71/68 km/hod. Na pokutovém bloku se nachází otisk kulatého razítka Policie České republiky, označení služebního čísla, příjmení a podpis oprávněné osoby a podpis přestupce.
11. Z pokutového bloku Série X č. X ze dne 8. 3. 2013 se podává, že jím byla žalobci uložena pokuta 200 Kč za přestupek dle § 125c/1f4 zák. č. 361/2000 Sb. Dále se na pokutovém bloku nacházejí vypsane tyto údaje (kromě údajů identifikujících přestupce jménem, příjmením, datem narození, koncovkou rodného čísla, bydlištěm a dokladem totožnosti): 8. 3. 2013 v 19:31 hod. v obci NOVÝ JIČÍN, SUVOROVOVA řidič vozidla rz X překročil nejvyšší povolenou rychlost 50/71/68 km/h. Porušil ust. § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. Na pokutovém bloku se nachází otisk kulatého razítka Policie České republiky, označení funkce, služebního čísla, jméno, příjmení a podpis oprávněné osoby a podpis přestupce.
12. Z pokutového bloku Série X č. A X ze dne 27. 1. 2011 se podává, že jím byla žalobci uložena pokuta 2 500 Kč za přestupek dle § 22/1F3 zák. č. 200/1999 Sb. Dále se na pokutovém bloku nacházejí vypsane tyto údaje (kromě údajů identifikujících přestupce jménem, příjmením, datem narození, koncovkou rodného čísla, bydlištěm a dokladem totožnosti - OP): X, 31. 12. 2010 – 14:10 – 5. května – Praha 4 – rychlost 50/83/80 km/h a dále 7. 1. 2011 – 18:05 – 5. května – Praha 4 – rychlost 50/60/63 km/h. Na pokutovém bloku se nachází otisk kulatého razítka Městské Policie hlavního města Prahy, označení funkce, služebního čísla, jména, příjmení a podpis oprávněné osoby a podpis přestupce. Jak se dále podává z přiloženého potvrzení o zaplacení, uložena pokuta byla téhož dne zaplacená.
13. Z pokutového bloku Série X č. X č. X ze dne 16. 8. 2011 se podává, že jím byla žalobci uložena pokuta 2 500 Kč za přestupek dle § 125c/1f3 zák. č. 361/2000 Sb. Dále se na pokutovém bloku nacházejí vypsane tyto údaje (kromě údajů identifikujících přestupce jménem, příjmením, datem narození, koncovkou rodného čísla, bydlištěm a dokladem totožnosti - OP): RZ X, § 4 c z. č. 361/2000 Sb. RYCHLOST JÍZDY 100/154/149 u SJEZDU NA VRANOVICÉ – KELČICE SM. OLOMOUC-VYŠKOV. Na pokutovém bloku se nachází otisk kulatého razítka Policie ČR, označení funkce, jména, příjmení a podpis oprávněné osoby a podpis přestupce.

E. Posouzení žaloby krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.

A. K námitce nerespektování odvolacích důvodů

15. Podle § 2 odst. 4 s. ř. správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
16. Podle § 3 s. ř. nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
17. Podle § 52 s. ř. účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.
18. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, žalobce při podání námitek proti záznamu bodů řidiče v bodovém hodnocení toliko obecně uvedl, že proti bodovému záznamu podává námítky s tím, že doloží správnímu orgánu podané podněty k přezkumným řízením, což však do dne vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného neučinil (ačkoliv v podání ze dne 23. 3. 2015 tak opět deklaroval). Na základě výzvy správního orgánu k vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí žalobce navrhl, aby si správní orgán připojil kopie pokutových bloků ohledně záznamů vedených v evidenční kartě řidiče, zpochybnil, že se žalobce dopustil přestupků v nich uvedených a v případě pochybností navrhl výpověď přítele žalobce, aniž by jej jakkoliv blíže označil (min. jménem, příjmením a bydlištěm) a následně požádal o přezkoumání podkladových rozhodnutí pro záznam jednotlivých bodů z hlediska jejich způsobilosti. Správní orgán následně vyžádal kopie všech výše uvedených pokutových bloků a správních rozhodnutí a tyto byly založeny do správního spisu. Správní orgán písemně vyzval (výzva ze dne 25. 1. 2016, č. j. MĚÚVM 04167/2016) žalobce k doložení jím avizovaných podnětů k přezkumným řízením. Žádné takové podněty žalobce do spisu nezaložil, založil toliko rozhodnutí jiných správních orgánů vydaných v řízeních o námitkách proti bodovému záznamu (rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje a Městského úřadu Písek).
19. Jak se podává z obsahu celého správního spisu, správní orgán si vyžádal zcela dostatečné podklady pro své rozhodnutí, když si do spisu připojil kopie jednotlivých správních rozhodnutí, tak i jednotlivých pokutových bloků. Tyto důkazy pak řádně zhodnotil, když ve svém rozhodnutí učinil z těchto jednotlivých podkladů podrobná zjištění (str. 2 až 3 rozhodnutí) a tato svá zjištění řádně zhodnotil ve světle relevantní právní úpravy a konstantní judikatury (str. 5 až 7 rozhodnutí), přičemž svůj závěr opřel též o další ve správním spise se nacházející se listinu (výpis z bodového hodnocení řidiče) a jednoznačně uzavřel, proč u každého z podkladů pro záznam bodů je toho závěru, že se jedná o podklad způsobilý. Správní orgán se neopomněl vypořádat s tím, že žalobce ačkoliv opakovaně deklaroval připojení podnětů k přezkumným řízením, nikdy takové podněty správnímu orgánu nepředložil a není povinností správního orgánu sám zjišťovat, zda byly či nebyly takové podněty žalobcem podány. Správní orgán se též řádně vypořádal s velmi obecným návrhem žalobce na výslech jeho přítele (str. 8 rozhodnutí), tak jako se vypořádal

i s rozhodnutími jiných správních orgánů, které žalobce ve správním řízení označil (str. 7 a 8 rozhodnutí). V postupu správního orgánu tak krajský soud neshledává pochybení, když je zřejmé, že správní orgán jednal tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 s. ř.

20. Rovněž v postupu žalovaného krajský soud neshledává, že by došlo k porušení procesních pravidel pro provádění dokazování či k porušení zásady legitimního očekávání. Žalobce proti rozhodnutí správního orgánu podal obsáhlé odvolání, přičemž žalovaný v napadeném rozhodnutí obsah tohoto odvolání podstatě v celém rozsahu přejal (str. 2 až 9 rozhodnutí), dále učinil vlastní zjištění z jednotlivých oznámení o uložení pokuty, z předložených správních rozhodnutí a pokutových bloků týkajících se žalobce a zaznamenaných bodů a z obsahu spisu týkající se postupu správního orgánu v řízení o námitkách (str. 10 až 13 rozhodnutí). Následně žalovaný tato svá zjištění řádně zhodnotil a ve světle vlastních zjištění přezkoumal postup a závěry správního orgánu, přičemž se výslovně zabýval veškerými námitkami žalobce, které uplatnil v podaném odvolání (str. 15 až 21 rozhodnutí). U každé z námitek pak výslovně a jednoznačně uvedl, z jakého důvodu nemá námitky žalobce za důvodné s tím, že se rovněž řádně vypořádal s jinými rozhodnutími, která žalobce k odvolání přiložil, se závěrem, že spisovou dokumentaci k řešeným případům neviděl, české právo není založeno na precedentálním právu a jednotlivé případy musí být posuzovány zvlášť, a proto k těmto rozhodnutím nepřihlédl (str. 20 a 21 rozhodnutí). Z rozhodnutí žalovaného se podává, že při svém rozhodování vzal v potaz obsah celého správního spisu, tedy všechny listiny ve spise založené, tak jako přihlédl ke všem žalobcem předloženým vyjádřením či listinám a s těmito se řádně a obsáhle vypořádal.
21. S ohledem na shora uvedené pak není krajskému soudu zřejmé, s jakými konkrétními jednotlivými důkazy se správní orgány nevypořádaly či je ve správním řízení opomněly. Ostatně ani sám žalobce v žalobě neuvádí konkrétně jediný důkaz, který měl být správními orgány opomenut či nevypořádán. Pokud se pak týká návrhu na výslech svědka – přítele žalobce, nejenže žalobce tohoto svědka blíže neoznačil, ale navržený svědek měl být slyšen k tomu, že žalobce nebyl v daném čase na místě spáchání přestupků. Žalobce však přehlíží, že řízení o námitkách není řízením, kde by správní orgán přezkoumával správnost již pravomocných rozhodnutí o přestupcích (jak bude uvedeno níže) a tudíž výslech tohoto svědka by byl zcela nadbytečný. Co se týče žádostí o přezkum pravomocných rozhodnutí o přestupcích, pak o těchto se žalobce pouze ve svých podáních zmiňoval, aniž by jakkoliv jejich podání doložil, a správní orgány nejsou povinny si tyto informace zjišťovat z úřední povinnosti. Konečně se z rozhodnutí obou správních orgánů podává, že způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče byla řádně zkoumána.
22. Odkazoval-li žalobce na zásadu legitimního očekávání, pak ani zde krajský soud neshledává, že by správní orgány jakkoliv při svém postupu pochybily. Nejvyšší správní soud trvá na relativní vázanosti správních orgánů dosavadní správní praxí. Neuplatňuje ji však absolutně. Jak plyne z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006 – 132 (publ. pod č. 1915/2009 Sb. NSS): „*Správní praxe zakládající legitimní očekávání je ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost (příp. i nečinnost) orgánu veřejné správy, která opakovaně potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů.*“

Takovou praxí je správní orgán vázán. Lze ji změnit, pokud je změna činena do budoucna, dotčené subjekty mají možnost se s ní seznámit a je řádně odůvodněna závažnými okolnostmi.“

23. Žalobce však v posuzované věci neprokázal, že by žalovaný rozhodl v jeho věci v rozporu s takovou ustálenou, jednotnou a dlouhodobou činností orgánu veřejné správy, pouze upozornil na tři rozhodnutí jiného odvolacího správního orgánu a jednoho prvostupňového správního orgánu, které podle názoru žalobce přistupovaly k rozsahu posouzení podkladových rozhodnutí o dopravních přestupcích z hlediska jejich způsobilosti pro provedení záznamu bodu v bodovém hodnocení řidiče jinak než žalovaný. Stěžovatelem uváděná rozhodnutí jiných správních orgánů však neprokazují, že zde existuje správní praxe, jež by žalobci zakládala legitimní očekávání. Mohla by prokazovat nanejvýš to, že v aplikaci rozhodných právních norem panuje mezi jednotlivými správními úřady nejednotnost, kterou je vhodné odstranit (k tomu srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2017, č. j. 7 As 87/2017 – 39, uveřejněný na www.nssoud.cz).
24. To vše za situace, kdy žalobce předložil mj. tři rozhodnutí stejného správního úřadu - Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, kterými byla zrušena rozhodnutí správních orgánů I. stupně, avšak vždy z jiných důvodů. Tak v rozhodnutí ze dne 24. 4. 2014, č. j. MSK 49924/2014 Krajský úřad Moravskoslezského kraje vskutku posoudil, že uvedení údaje „R“ na pokutovém bloku je nedostatečné, neboť uvedené písmeno není žádnou ustálenou zkratkou pro překročení rychlosti v obci. Avšak v rozhodnutí ze dne 22. 10. 2014, č. j. MSK 126113/2014 Krajský úřad Moravskoslezského kraje zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně z důvodu nepřezkoumatelnosti odůvodnění tohoto rozhodnutí a nikoliv z důvodu nezpůsobilosti pokutových bloků k záznamu bodů. V rozhodnutí ze dne 12. 11. 2014, č. j. MSK 121761/2014 pak Krajský úřad Moravskoslezského kraje zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně z důvodu, že u dvou pokutových bloků chybělo uvedení, jakého konkrétního protiprávního jednání se měl přestupce dopustit (na pokutovém bloku chybělo uvedení konkrétního zákonného ustanovení, popř. vymezení skutku). Je tedy evidentní, že tato rozhodnutí nemohla vést k nějaké ustálené praxi správních orgánů, která je třeba respektovat.
25. Z výše uvedených důvodů považuje krajský soud tuto uplatněnou námitku za nedůvodnou.

B. K námitce nezpůsobilosti podkladů pro záznam bodů

26. Podle § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu (ve znění ke dni vydání jednotlivých pokutových bloků) v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.
27. Podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 3. přestupkového zákona (ve znění ke dni 27. 1. 2011) přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více.
28. Podle § 22 odst. 1 písm. f) bod 4. přestupkového zákona (ve znění ke dni 27. 4. 2011) přestupku se dopustí ten, kdo v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem nebo dopravní značkou v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹.

29. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o silničním provozu (ve znění ke dni 16. 8. 2011) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km.h⁻¹ a více nebo mimo obec o 30 km.h⁻¹ a více.
30. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silničním provozu (ve znění ke dni 8. 3. 2013) fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h⁻¹ nebo mimo obec o méně než 30 km.h⁻¹.
31. Podle přílohy zákona o silničním provozu (ve znění rozhodném ke dni spáchání jednotlivých přestupků a ke dni zápisu bodů do záznamu)
- při překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o 20 km.h⁻¹ a více v obci nebo o 30 km.h⁻¹ a více mimo obec se zaznamenají 3 body,
 - překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem nebo dopravní značkou o více než 5 km.h⁻¹ a méně než 20 km.h⁻¹ v obci nebo o více než 10 km.h⁻¹ a méně než 30 km.h⁻¹ mimo obec se zaznamenají 2 body.
32. Ustálená judikatura správních soudů, z níž je třeba v projednávané věci vycházet, důsledně rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích (blokové či standardní řízení o přestupku) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Zatímco v řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku, v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byly záznamy bodů v registru řidičů provedeny v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku. Správnost a zákonnost aktů podkladových rozhodnutí správní orgán v řízení o námitkách nepřezkoumává, neboť vychází z presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci.
33. Určující jsou zejména závěry rozsudků Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 96/2008 a 2 As 19/2009, oba uveřejněné na www.nssoud.cz, podle nichž „*správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů (§ 123f zákona o silničním provozu) je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 citovaného zákona), zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání*“. Dále Nejvyšší správní soud v rozsudku sp. zn. 5 As 39/2010 vyložil, že „*oznámení policie, na základě kterých je prováděno hodnocení dosaženého počtu bodů, jsou pouze úředním záznamem o tom, že byl spáchán přestupek a kdo jej spáchal, toto oznámení poskytuje správnímu orgánu určitou informaci o věci; nelze však z něj bez dalšího vycházet v případech, vyskytnou-li se v řízení pochybnosti o údajích zde zaznamenaných. K dokazování průběhu událostí popsanych v úředním záznamu je třeba v takovém případě vyžádat proto další důkazy prokazující skutečnosti zde uvedené*“.
34. Z výše uvedeného tak rezultuje závěr, že správní orgán v řízení o námitkách nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a

neměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je.

35. V rozsudku ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 4 As 127/2014 (uveřejněný na www.nssoud.cz) Nejvyšší správní soud mj. uzavřel, že „*ne vždy je následkem formálních a obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů.*“ Nejvyšší správní soud dále v tomtéž rozhodnutí uzavřel, že po formální stránce pokutový blok nebude způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru např. v případě, kdy by na něm absentoval podpis přestupce, naopak nezpůsobilost bloku zpravidla nezpůsobuje např. absence uvedení funkce nebo služebního čísla oprávněné osoby. Po obsahové stránce se zohledněním specifik blokového řízení lze dle závěrů Nejvyššího správního soudu „*přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena (§ 84 a násl. zákona o přestupcích).* Ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen.“ Závěry Nejvyššího správního soudu v uvedeném rozhodnutí byly aprobovány též Ústavním soudem, který ve svém usnesení ze dne 11. 8. 2015, sp. zn. II. ÚS 3625/14 (uveřejněný na www.usoud.cz) zamítl jako nedůvodnou ústavní stížnost žalobce. Žalobce se tak mylí, pokud z jím uváděného rozsudku dovozuje nepřípustnost strohých a zkratkovitých formulací.
36. Krajský soud na výše uvedené závěry všech rozhodnutí Nejvyššího správního soudu zcela odkazuje a nemá důvodu se od nich jakkoli v projednávané věci odchýlovat.
37. Předně považuje krajský soud za vhodné uvést, že žalobce v rámci řízení o námitkách, tak jako v žalobě napadá toliko podkladová rozhodnutí – pokutové bloky. Proti správním rozhodnutím (rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 13. 1. 2014 č. j. MHMP 48579/2014/Hof, a příkaz Magistrátu města Ostravy ze dne 21. 1. 2014 č. j. SMO/026142/14/DSČ/Sad) ve správním řízení nebrojil a nečiní tak ani podanou žalobou. Správní orgán I. stupně zcela v souladu s uvedenou judikaturou opatřil a následně vycházel nejen z oznámení o uložení pokuty, ale i ze samotných podkladových rozhodnutí, tj. předmětných pokutových bloků a správních rozhodnutí. Pokutové bloky obsahují dostatečné množství údajů, které prokazují, že se vymezené přestupky staly a že se jich dopustil žalobce, a to jméno, příjmení, datum narození (event. rodné číslo) a bydliště žalobce, identifikaci vozidla, podrobný popis skutku, právní kvalifikaci přestupku včetně identifikace zákonné povinnosti, kterou žalobce svým jednáním porušil, výši pokuty a číslo pokutového bloku. V podrobnostech krajský soud odkazuje na rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, které všechny relevantní skutečnosti z předmětných oznámení ve svých rozhodnutích ocitovaly. Správní orgány popsáním způsobem postavily najisto, že údaje uvedené v oznámeních policie o uložení pokut v blokovém řízení ze dne 27. 1. 2011, 16. 8. 2011, 27. 4. 2011 a 8. 3. 2013 za přestupky odpovídají skutečností uvedeným v pokutových blocích ze dne 27. 1. 2011 Série X č. A X, ze dne 16. 8. 2011 Série X /2009 č. X, ze dne 27. 4. 2011 Série X/2009 č. X a ze dne 8. 3. 2013 Série X/2013 č. X, na jejichž podkladě byly body zaznamenány. S ohledem na žalobní body a na výše uvedenou judikaturu Nejvyššího správního soudu pak považuje krajský soud za nezbytné dále uvést následující.
38. Je třeba poukázat na skutečnost, že žalobce v žalobě nezpochybnil svůj podpis na

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

předmětných pokutových blocích a je třeba vycházet z toho, že žalobce se udělením souhlasu s uložením pokuty v blokovém řízení vzdal možnosti zajištění dalších důkazních prostředků nezbytných pro pozdější dokazování před správním orgánem a následného zjišťování skutkového a právního stavu věci v běžném správním řízení, akceptoval skutková zjištění a z nich vyplývající závěry o spáchání přestupku a jeho právní kvalifikaci, které byly učiněny v blokovém řízení. Povaha blokového řízení totiž vylučuje, aby osoba, která udělila souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení, následně zpochybňovala závěry učiněné v tomto řízení (to platí i pro případ tvrzení, že řidič na daném místě spáchání přestupku v daném čase nebyl). Jinými slovy podpisem předmětných pokutových bloků žalobce stvrdil tím svůj (logicky již) před podpisem udělený souhlas se všemi skutečnostmi v předmětném bloku uvedenými a se všemi procesními důsledky z toho vyplývajících (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2013, č. j. 1 As 21/2010-65, uveřejněné na www.nssoud.cz).

39. Ve vztahu ke všem přezkoumávaným pokutovým blokům považuje krajský soud za nezbytné také uvést, že z jejich obsahu, konkrétně z popisu místa, kde mělo dojít ke spáchání předmětných přestupků, mu nevznikla jakákoliv pochybnost v tom směru, že by snad přestupky byly spáchány na soukromém pozemku, což žalobce spojuje s otázkou věcné příslušnosti orgánu rozhodujícího v blokovém řízení. Žalobce tuto námitku vznesl v obecné a hypotetické rovině, když ani u jednoho ze spáchaných přestupků nepřišel s konkrétním tvrzením, že by snad k přestupkům mělo dojít na tom kterém (nijak nekonkretizovaném) soukromém pozemku. Žalobce neuvedl ani jedinou indicii, že by příslušníci Policie České republiky či Městské policie hlavního města Prahy měli v přezkoumávaných případech důvod provádět (a prováděli) kontroly mimo veřejné komunikace.
40. Konečně stejně tak není nutné trvat na formulaci právní kvalifikace „§ 18 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích“, jak požadoval žalobce. Zcela postačí zaznamenat takový údaj na pokutový blok v podobě „§ 18/4 z. č. 361/2000 Sb.“, přičemž musí být každému po přečtení tohoto údaje zřejmé, jaké ustanovení zákona o silničním provozu v takovém případě pokutovaný řidič nedodržel. To samé se týká formulace právní kvalifikace „§ 4 c z. č. 361/2000 Sb.“
41. Krajský soud s ohledem na obsah pokutového bloku Série X č. A X ze dne 27. 1. 2011 dospívá k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 31. 12. 2010 v obci řídil motorové vozidlo RZ X, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 20 km/hod. Místem spáchání je město Praha 4, ulice 5. května v 14:10 hod. Dále žalobce dne 7. 1. 2011 v obci řídil motorové vozidlo RZ X, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o více než 5 m/hod. a méně než 20 km/hod. Místem spáchání je město Praha 4, ulice 5. května v 18:05 hod. Vymezení předmětného protiprávního jednání krajskému soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o přestupcích (s ohledem na datum spáchání přestupků), který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem o silničním provozu v obci o 20 km/h a více (§ 22 odst. 1 písm. f) bod 3. zákona o přestupcích) s tím, že slovní spojení „*rychlost 50/83/80 km/h*“ a „*rychlost 50/66/63 km/h*“ evidentně odkazuje na § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, který normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci. Z obsahu pokutového bloku nemá krajský soud pochybnosti o tom, jakých přestupků se žalobce dopustil dne 31. 12. 2010 a dne 7. 1. 2011. Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr krajský soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou

rychlost v daném místě, údaj 74 rychlost naměřenou žalobci (tj. 74 km/h) a číselný údaj 71 rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 71 km/h), resp. údaj 66 rychlost naměřenou žalobci (tj. 66 km/h) a číselný údaj 63 rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 63 km/h). Žalobce se dopustil dvou přestupků, přičemž ohledně nich bylo konáno společné řízení (§ 57 odst. 1 zákona o přestupcích), neboť se jednalo o přestupky, jejichž skutková podstata se týkala porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy (doprava) a žalobci byla uložena sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejprísněji postižitelný (§ 12 odst. 2 zákona o přestupcích), tedy za přestupek spáchaný dne 31. 12. 2010, což se projevilo i v označení přestupku na pokutovém bloku. Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Uvedenému porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích pak odpovídají 3 body dle Přílohy zákona o silničním provozu, které byly žalobci příslušným správním úřadem do registru zaznamenány (§ 123b zákona o silničním provozu).

42. Krajský soud dále s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 27. 4. 2011, série X č. X, dospívá k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 5. 4. 2011 v Bystřičce řídil motorové vozidlo RZ X, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Místem spáchání je obec Bystřička, dne 5. 4. 2011 v 18:56 hodin a přestupek spočívá v překročení rychlosti v obci. Vymezení předmětného protiprávního jednání krajskému soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem o přestupcích (s ohledem na datum spáchání přestupku) v obci o méně než 20 km/h (§ 22 odst. 1 písm. f bod 4.) a na ustanovení zákona o silničním provozu, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci (§ 18 odst. 4). Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr krajský soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 71 rychlost naměřenou žalobci (tj. 71 km/h) a číselný údaj 68 rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 68 km/h). Použití písemně R s dvojtečkou pak ve světle výše uvedeného krajský soud jednoznačně chápe tak, že se jedná o uvození výše uvedených údajů o rychlosti. Je tak zřejmé, že žalobce překročil maximální povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/h a více než 5 km/h. Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Uvedenému porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích pak odpovídají 2 body dle Přílohy zákona o silničním provozu, které byly žalobci příslušným správním úřadem do registru zaznamenány (§ 123b zákona o silničním provozu).
43. Krajský soud rovněž s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 16. 8. 2011, série X, č. X, dospívá k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 16. 8. 2011 na pozemní komunikaci – sjezdu na Vranovice – Kelčice směr Olomouc – Vyškov řídil motorové vozidlo RZ X, přičemž překročil nejvyšší dovolenou rychlost danou dopravní značkou pro daný úsek o více než 30 km/hod. Místem spáchání je pozemní komunikace v úseku sjezdu na Vranovice – Kelčice (směr Olomouc – Vyškov), dne 16. 8. 2011 v 10:56 hodin a přestupek spočívá v překročení rychlosti mimo obec. Vymezení předmětného protiprávního jednání krajskému soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem o silničním provozu mimo obec o více než 30 km/h (§ 123c odst. 1 písm. f) bod 3.) a na ustanovení stejného zákona, které normuje povinnost řídit se dopravními značkami (§ 4 písm. c/). Číslice uvedené ve střední části

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.

pokutového bloku s ohledem na tento závěr krajský soud vykládá tak, že údaj 100 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě, údaj 154 rychlost naměřenou žalobci (tj. 154 km/h) a číselný údaj 149 rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 149 km/h). Údaje uvedené na citovaném bloku tedy plně odpovídají právní kvalifikaci, na základě které byl stěžovatel sankcionován. Skutečnost, že číselné údaje odpovídají výše uvedeným zjištěním krajského soudu pak vyplývá též ze slovního spojení předcházející těmto číslicím (rychlost jízdy). Uvedenému porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích pak odpovídají 3 body dle Přílohy zákona o silničním provozu, které byly žalobci příslušným správním úřadem do registru zaznamenány (§ 123b zákona o silničním provozu).

44. Krajský soud s ohledem na obsah blokové pokuty ze dne 8. 3. 2013, série X, č. X, dospívá k jednoznačnému závěru, že žalobce dne 8. 3. 2013 v obci Nový Jičín řídil motorové vozidlo RZ X, přičemž překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o méně než 20 km/hod. Místem spáchání je obec Nový Jičín, ulice Suvorovova, dne 8. 3. 2013 v 19:31 hodin a přestupek spočívá v překročení rychlosti v obci. Vymezení předmětného protiprávního jednání krajskému soudu vyplývá z odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu, který zakotvuje skutkovou podstatu přestupku v podobě překročení nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zákonem o silničním provozu v obci o více než 30 km/h (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 4.) a na ustanovení stejného zákona, které normuje nejvyšší dovolenou rychlost v obci (§ 18 odst. 4). Číslice uvedené ve střední části pokutového bloku s ohledem na tento závěr a na slovní spojení před nimi („překročil nejvyšší povolenou rychlost“) krajský soud vykládá tak, že údaj 50 značí možnou maximální povolenou rychlost v daném místě (tj. 50 km/h), údaj 71 rychlost naměřenou žalobci (tj. 71 km/h) a číselný údaj 68 rychlost naměřenou žalobci při zohlednění odchylky měřicího zařízení (tj. 68 km/h). Uvedenému porušení předpisů o provozu na pozemních komunikacích pak odpovídají 2 body dle Přílohy zákona o silničním provozu, které byly žalobci příslušným správním úřadem do registru zaznamenány (§ 123b zákona o silničním provozu).
45. S ohledem na výše uvedené krajský soud uzavírá, že všechny výše uvedené pokutové bloky jak po formální, tak i po obsahové stránce byly způsobilým podkladem pro zápis bodů do registru, když při zohlednění specifik blokového řízení z použitých zkratkovitých formulací je patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byly pokuty v blokovém řízení uloženy (§ 84 a násl. zákona o přestupcích) a na předmětných pokutových blocích jsou přestupky konkrétně a individualizovaně vymezeny.
46. Krajský soud tak dospěl k závěru, že uplatněné žalobní námitky nejsou důvodné. Jelikož soud neshledal nezákonnost napadeného rozhodnutí ani vady řízení, které jeho vydání předcházelo, žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

F. Náklady řízení

47. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť procesně úspěšnému žalovanému dle obsahu spisu v řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 27. února 2018

JUDr. Zuzana Šnejdrlová, Ph.D. v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. Ch.